

Onderwerp: Uitzendkrachten

Artikel X.7. cao 2002 – 2004 (*artikel 9 cao 2007-2008*)

Omschrijving geschil

Partijen verschillen van mening over de interpretatie van artikel X.7 inzake uitzendkrachten in sector of onderneming. De werknemer is van mening dat hij voldoet aan artikel 32 van de cao voor Uitzendkrachten, en dat betekent zijn inziens dat behalve het loon, ook de toeslagen en de arbeidsduurverkortung uit de cao Particuliere Beveiliging van toepassing dienen te zijn. De werkgever is van mening dat slechts bepaalde elementen uit de cao overgenomen dienen te worden. Dit geldt volgens de werkgever evenwel niet ten aanzien van arbeidsduurverkortung

Uitspraak (5 december 2002)

De aan de Sociale Commissie voorgelegde vraag luidt of op de arbeidsovereenkomst tussen werknemer en werkgever niet alleen de lonen zoals geregeld in de cao van toepassing zijn, maar ook de regeling omtrent de arbeidsduurverkortung in die cao van toepassing is. De werknemer vraagt om een uitleg van de cao.

Nog afgezien van de omstandigheid dat artikel X.7 lid 1 cao bepaalt dat voor uitzendkrachten, tewerkgesteld in particuliere beveiligingsorganisaties althans bij werkgevers die aan de cao gebonden zijn, de arbeidsvoorwaarden (waaronder èn loon èn een regeling ter zake van ADV) conform de cao gelden, dient ook conform het bepaalde in artikel 8 leden 1 en 3 van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs (WAADI), de ADV-regeling, die in sommige gevallen (artikel III cao) een loonwaarde kent (vergoeding) en waarvan de ADV-uren bovendien ingevolge artikel I.1 sub 3 tot de (loongerechtigde) arbeidsuren gerekend worden, onder "loon en overige vergoedingen" te worden begrepen.

Naar het oordeel van de Sociale Commissie vallen ook toeslagen en arbeidsduurverkortung onder de cao Particuliere Beveiliging.